

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت و جایگاه هنر موسیقی در ایران باستان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات باستان شناسی پارسه، دوره 3، شماره 8 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

Meysam Aliei – Ph.D in Archaeology, Department of Archaeology, Institute of Literature and Humanities, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

Ismaeil Hemati Azandariani – Assistant Professor, Department of Archaeology, Institute of Art and Architecture, Bu-Ali Sina University, Hamadan, Iran

Mohammad Hassan Zal – Assistant Professor, Department of Tourism Management, Institute of Humanities Sciences and social, University of Mazandaran, Mazandaran, Iran

Ebrahim Raigani – Assistant Professor, Department of Archaeology, Institute of Literature and Humanities, University of Neyshabur, Khorasan Razavi, Iran

خلاصه مقاله:

موسیقی ازجمله پدیده های هنری جوامع بشری است که از دوران باستان تاثیر بسیاری بر زندگی بشر داشته و ابزار و آلات آن در هر دوره به اشکال و فرم های مختلف نمود پیدا کرده است. برخی از محققین بدون توجه به جایگاه موسیقی در جوامع باستانی ایران، نظرات ضدونقیضی در رابطه با پیشینه آلات موسیقی مطرح کرده اند. با استناد به مدارک به دست آمده از کاوش های باستان شناختی، نقوش برجسته و سنگ نبشته ها، بیانگر ارتباط دیرین هنر موسیقی با جوامع و فرهنگ های ایران باستان است. هنر موسیقی در دوران تاریخی (ابلامی ها، مادها، هخامنشیان، اشکانیان و ساسانیان) دارای شواهد و یافته های گوناگونی است که با مطالعه، تجزیه و تحلیل روند آن ها می توان به اهمیت و نقش این هنر در جوامع دوران باستان پی برد. در همین راستا مهم ترین پرسش های این پژوهش عبارتند از: ۱. در هر کدام از دوره های پیش از اسلام از چه نوع آلات و ادوات موسیقی استفاده می شده است؟ ۲. نمود و شواهد هنر موسیقی در دوران باستان را براساس چه مدارکی می توان مورد مطالعه و بررسی قرار داد؟ ۳. تنیدگی و پیوند هنر موسیقی با طبقات اجتماعی و شرایط فرهنگی جوامع ایرانی قبل از اسلام چگونه قابل تفسیر است؟ پژوهش حاضر دارای رویکرد توصیفی-تحلیلی است و داده های آن ازطریق مطالعات کتابخانه ای و بررسی های میدانی گردآوری شده و با روش کیفی، تحلیل شده اند. نتایج این پژوهش بیانگر آن است که موسیقی در دوران تاریخی، هنری است که بیشتر در طبقه حاکم اجتماع رواج داشته و دربار، محل و جایگاهی برای تجمع هنرمندان خبره در زمینه موسیقی به شمار می رفته و احتمالاً هنرمند چیره دست موسیقی، خود فردی از طبقه فرودست جامعه تلقی می شده است. همچنین شواهد پژوهش نشان می دهد در هر دوره تاریخی، از آلات و ادوات موسیقی خاص استفاده می شده و نواختن سازهای گوناگونی همچون: چنگ، نی، طبل، سرنا، دهل و غیره در نیایش ها، مراسم قربانی، عروسی و عزا، بیانگر پیوستگی این هنر با زندگی معنوی و حتی نظامی جامعه وقت بوده است.

کلمات کلیدی:

Music, Historical Age, Dominant Class, Iranian Societies and Cultures, موسیقی, دوران تاریخی, آلات و ادوات موسیقی, جوامع و فرهنگ های ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1870963>

